

nogle af de ældre Bestemmelser dog har faaet en klarere Affattelse, og de under Verdenskrigen indvundne Erfaringer har medført flere nye Regler, hvoraf følgende kan nævnes: Artikel 4 indeholder detaljerede Bestemmelser vedrørende Begravelsesspørgsmaalet; i Artikel 18 anerkendes Flyvemaskiner som Transportmiddel for syge og saarede saavel som for Sanitetspersonel og Sanitetsmateriel; Artikel 28 indeholder en ny og ejendommelig Regel om Lovbeskyttelse i de kontraherende Lande, ikke blot som hidtil af Røde Kors-Mærket og nu ogsaa af det schweiziske, af de omvendte Farver sammensatte Vaaben, men tillige om Beskyttelse mod Efterligninger, anvendt under Forhold, »der er egnet til at saare schweiziske Nationalfølelser«. For at bringe den danske Lovgivning i Overensstemmelse med denne Regel, vil Forslag om de fornødne Ændringer i Lovene om Varemærker og om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse blive fremsat af Handelsministeren.

Konventionens Bestemmelser om Ikrafttrædelse og Opsigelse er de samme som for Krigsfangekonventionen, hvorfor de vil blive omtalt nedenfor under Punkt IV.

III. Krigsfangekonventionen.

Krigsfangernes Stilling har hidtil hovedsagelig været bestemt ved de i Haager-Landkrigsordningen af 18. Oktober 1907 indeholdte Regler, som imidlertid under Verdenskrigen viste sig utilstrækkelige og derfor under Krigen blev suppleret med en Række Overenskomster mellem forskellige af de krigsførende Magter.

Paa Konferencen forelaa der foruden ovenomtalte, af den internationale Røde Kors Komité udarbejdede Udkast ogsaa et Forslag fra Amerikas Forenede Staters Regering til en Krigsfangekonvention, hvilket Forslag dog ikke indeholdt detaljerede Regler, men kun fremdrog nogle ledende Tanker og overlod de fleste Enkeltheder til særlige Overenskomster mellem de interesserede Stater. De Forenede Staters Repræsentanter paa Konferencen overbevistes imidlertid om, at en saadan Ordning ikke vilde betyde noget væsentligt Fremskridt fremfor den tidligere, forlængst som tilfredsstillende erkendte Tilstand, og erklærede sig med de andre Delegerede paa Konferencen enige i at lægge den internationale Røde Kors Komités Udkast til Grund for Forhandlingerne. Adskillige andre Regeringer fremsatte før og under Konferencen en lang

Række Forslag vedrørende de enkelte Bestemmelser i Konventionen.

Konventionen er inddelt i 8 Afsnit, som omfatter 97 Artikler og omhandler følgende Emner: det første (Art. 1—4) indeholder almindelige Bestemmelser, det andet (Art. 5—6) handler om Tilfangetagelse, det tredje (Art. 7—67) om Fangenskab, det fjerde (Art. 68—75) om Fangenskabets Ophør det femte (Art. 76) om Krigsfangers Død, det sjette (Art. 77—80) om Hjælpe- og Oplysningsbureauer, det syvende (Art. 81) om Konventionens Anvendelse paa visse civile Personer og det ottende (Art. 82—97) om Konventionens Gennemførelse m. m.

Som en særlig vigtig Bestemmelse maa fremhæves det i Artikel 2, 3. Stk., indeholdte ubetingede Forbud mod Repræssalier overfor Krigsfanger. Et andet Hovedpunkt er Reglerne i Artiklerne 86—87 om Beskyttelsesmagtens Kontrolbeføjelser til bedste for Krigsfanger fra det Land, hvis Interesser den varetager hos den anden krigsførende Part.

Blandt Konventionens øvrige Bestemmelser kan der være Grund til at nævne Artikel 1, som definerer Begrebet Krigsfange og gør Konventionen anvendelig ogsaa paa Personer hørende til Søkrigs- og Luftkrigsstyrkerne. Endvidere maa Konventionens Artikel 6 om Genstande i Krigsfangers Besiddelse betegnes som et væsentligt Fremskridt, fremfor de om dette Emne i Haager-Landkrigsordningens Artikel 4, 3. Stk., indeholdte Forskrifter. Straffebestemmelserne i Konventionens Artikler 45—67 har været Genstand for indgaaende Drøftelser paa Konferencen. Disse Regler er inddelt i tre Underafsnit, saaledes at der sondres mellem disciplinære Foranstaltninger (Art. 54—59) og retslig Forfølgning (Art. 60—67) og derhos i en Gruppe for sig gives almindelige Forskrifter, som, medmindre andet fremgaar af Sammenhængen, er fælles for de disciplinære og de judicielle Bestemmelser (Art. 45—53).

Artikel 48, 2. Stk., giver Adgang til at underkaste Krigsfanger, som er straffet for Flugtforsøg — hvilket ifølge Artikel 50 kun kan medføre disciplinære Forholdsregler — en særlig Kontrol, der dog ikke kan opheve nogen af de Garantier, som ved Konventionen sikres Krigsfangerne. Denne Bestemmelse er, som flere af de øvrige, Udtryk for et Kompromis og stiller vel ikke disse Krigsfanger fuldt saa gunstigt, som flere Delegationer, deriblandt den danske, kunde have ønsket, men byder dem dog nogen Sikkerhed.

Bemærkelsesværdig er endvidere Grund-